

[Ragnhild Andersen.]

påstå, at Danmark er så fattigt, at vi ikke evner at forhindre, at rentemodtagerne — disse samfundets stedbørn gennem flere år — synker langt ned under eksistensminimum?

Vort land, som rentemodtagerne selv har været med til at skabe, er rigt nok til at sørge retfærdigt for dem, der har været med til at bygge det op, dersom vi fører en fornuftig politik, som tilsigter fred og social retfærdighed.

Med disse ord anbefaler jeg på det kommunistiske partis vegne forslaget på det varmeste til en både hurtig og velvillig behandling.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 18. oktober, kl. 10 med følgende dagsorden:

1) *Afgørelse af formandens forslag om behandlingen af:*

Forslag til beslutning af folketinget (af Aksel Larsen m. fl.).

2) *Fortsættelse af første behandling af:*

Forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1951 til 31. marts 1952.

Mødet hævet kl. 17⁷.

7. møde.

Onsdag den 18. oktober kl. 10.

Den første sag på dagsordenen var:

Afgørelse af formandens forslag om behandlingen af forslag til beslutning af folketinget (af Aksel Larsen m. fl.).

Formanden: Mit forslag går ud på, at forslaget til beslutning af folketinget undergives een behandling efter reglerne for lovforslags anden behandling. Hvis ingen gør

indsigelse, betragter jeg forslaget som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1951 til 31. marts 1952.

Forhandlingen genoptoges.

Poul Hansen (Kalundborg): En politisk debat som den, vi fører i disse dage, må jo have flere formål. Et hovedformål for debatten netop i den nuværende situation må vel være at belyse de politiske partiers muligheder for at tale sig til rette om de økonomiske problemer, som skal løses. Men derudover har debatten vel også, hvad man kunne kalde et mentalhygiejnisk formål, nemlig at give afløb for opstemt vrede og skuffelse og dermed forhåbentlig berede vejen for et sagligt arbejde. Det kan jo ikke nægtes, at megen harme mod den høje regering og mod socialdemokratiet er kommet til udtryk; mod selve regeringens fortsatte eksistens, mod dens påståede mangel på et program og mod dens ligeledes påståede udfordrende optræden overfor de andre partier.

Selvom der allerede igennem de højtærede ministres taler i går er givet svar på alt dette, vil jeg dog gerne sige, at jeg synes, at hele denne harme hviler på et skrøbeligt grundlag, når de herrer af oppositionen ikke selv, i større udstrækning end tilfældet var, kunne enes om regeringsdannelsen. Var det så ikke rimeligere at synke hen i selvransagelse end at være fornærmet på dem, der påtog sig dagens byrder?

Det er rigtigt, at et program i konkrete lovforslag endnu ikke foreligger, men der er jo givet gode grunde herfor, og om de hovedretningslinier, regeringen ønsker fulgt, kan der ikke bestå nogen tvivl. Endelig viste det sig, at den højstemte sammenligning med Estrup alene var baseret på, at regeringen som forhandlingsgrundlag havde forelagt det samme værnkatlovforslag, som også blev forelagt den 8. august. For en nøgtern betragtning er det virkelig svært at finde noget udfordrende heri. Selvom forslaget ikke fik flertal ved valget, står der dog næsten 40 pct. af vælgerne bag det, hvilket vil sige halvdelen af dem, der anerkender den udgift, som skal dækkes. Det kan vel så være tilladt at fremsætte det som grundlag for de nødvendige drøftelser.